

Derecskei Hírek

XVII. évf., 8. szám

DERECSKE VÁROS HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

2007. szeptember

*A költségvetés
egyensúlya*

2-3. oldal

Doktor és képviselő

6. oldal

A földtől az asztalig

7. oldal

A fajaragó

8. oldal

A kenyér ünnepe

Fórián József fotója

Városházi Hírek

A polgármesteri jelentésben elhangzott: a művészeti iskolák minősítésével foglalkozó Szakmai Minősítő Testület a Bocskai István Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény minősítési kérelmét elfogadta. A minősítési eljárás során az intézmény szakmai tevékenységét legalább háromtagú minősítő csoport értékeli, ebben az időszakban az intézmény helyszíni vizsgálatára is sor kerül.

A kistérségi törvény elfogadása után a kistérség polgármesterei levében fordultak Sólyom László köztársasági elnökhöz, melyben kérték, hogy az elfogadott törvényjavaslatot megfontolás végett küldje vissza az Országgyűlésnek. Kérelmükben arra hivatkoztak, hogy a Hajdu Attila-féle módosító indítvány elfogadásakor az érintett települések képviselő-testületeit nem tájékoztatták, annak ellenére, hogy a lehatárolás megváltoztatásának kezdeményezési joga a települési önkormányzatokat illeti meg.

A városnapi rendezvény sikeréért Bakó István polgármester külön köszönetét fejezte ki Nagy József nyugalmazott gimnáziumigazgatónak szakmai támogató munkájáért és Sárközi Béláné, népművésznek felajánlásáért. Megköszönte a közreműködők, szervezők magas szakmai színvonalú munkáját, valamint felolvasta testvérvárosunk, Mátradercske polgármesterének köszönőlevelét. A polgármester szólt a Sportcsarnok felújításáról, örömet fejezte ki a széles körű vállalkozói támogatásért, melynek köszönhetően csaknem hatmillió forintból fog megújulni a Sportcsarnok belseje. Bakó István tájékoztatta a testületet az önkormányzati épületek energiahatékonyságának tervezésére nyert hárommillió forintos pályázatról. A megvalósíthatósági tanulmány elkészítésével az önkormányzat a Comfort Consulting Kft-t bízta meg.

Varró Gyulánét bízta meg öt évre a Napközi Otthonos Óvoda óvodavezetői teendőivel a képviselő-testület. Az új intézményvezető feladatai közé nemcsak a napközi otthonos óvoda irányítása tartozik majd, hanem megnövekvő feladatait jelzi, hogy a konyári, sárándi és tépei óvoda is a derecskei óvoda tagintézményeként fog működni. A képviselő-testület döntése értelmében várhatóan 2007. novemberétől az intézmény bölcsődei feladatellátással is bővül majd.

Bölcsődei intézményegység létrehozásáról döntött a képviselő-testület június 28-i ülésén. A bölcsőde a Derecskei Óvoda intézményegységként működne várhatóan 2007 novemberétől két csoporttal a Bocskai úti volt tüdőgondozó, később óvoda épületében. Mivel az épület alapos felújítást igényel, valamint szigorú engedélyeztetési eljárás alapján kaphat működési engedélyt a bölcsőde, a fenntartó a bölcsőde indításának pontos dátumát egyelőre nem tudja meghatározni.

Oktatási központ szerepét tölti be augusztus 1-jétől városunk óvodája és általános iskolája, mivel iskolai és óvodai feladatokat ellátó intézményfenntartói társulás létrehozásáról döntött a testület júliusi ülésén. A Derecske, Konyár, Tépe és Sáránd településekkel megkötött megállapodás értelmében augusztus 1-jétől e négy település közösen tartja fenn óvodáját és iskoláját oly módon, hogy a derecskei Bocskai iskolához és a derecskei óvodához tagintézményként csatlakozik a konyári, sárándi és tépei általános iskola és óvoda. Az általános iskola igazgatója Pálóczi Gábor marad, az óvodát pedig Varró Gyuláné irányítja továbbra is. A társulás legfontosabb célja: a szakmai munka színvonalának emelése, a munkaerő-gazdálkodás és a költséghatékonyság javítása.

Oktatási centrummá vált Derecske

Ösztönözni kell a kiépített csatornára történő rácsatlakozást a lakosság körében. A folyékony hulladék /szennyvíz/ kezelése kötelező közzolgáltatás ugyanis, ezért annak megszervezéséről döntött a képviselő-testület. A folyékony hulladék gyűjtésével és elszállításával a városgazdálkodási kht-t bízta meg azzal a feltétellel, hogy a feladatellátásba lehetőség szerint a helyi vállalkozókat is bevonja. A testületnek rendeletben kell szabályoznia a szennyvíz kezelésének rendjét és módját, a közzolgáltató és az ingatlan tulajdonos jogait és kötelezettségeit.

Elfogadta a lakásrendelet módosításait a testület. Döntésének megfelelően a jelentősen megnövekedett bérleti díjakból származó többletbevétel egy részét a lakások állagmegóvására fogja fordítani. A bérbeadói jogokat visszavonta a városgazdálkodási kht-tól, ugyanakkor a bérlakások kezelése továbbra is a kht-nál maradnak. A kht. megbízást kapott az önkormányzat tulajdonában lévő lakások állapotának műszaki felmérésére.

Napi odafigyelést igényel a költségvetési egyensúly tartása

Mit is higgyen a derecskei ember, ha a város anyagi helyzete kerül szóba? Milyen következményei lesznek annak, hogy idén nem tartozunk az önhibáján kívül hátrányos helyzetű (önhiki-s) települések közé? Nem kapott jelentős állami támogatást a város, ugyanakkor kisebb-nagyobb beruházások indultak meg önerőből? Örülünk vagy aggódunk? A város gazdálkodásáért leginkább felelőst, Bakó István polgármestert kérdeztük.

– *Változtak-e a gazdálkodási alapelvek az előző testületek koncepciójához képest?*

– Úgy gondolom, igen. Ez a testület elsősorban a saját maga alkotta városfejlesztési koncepcióban gondolkodik, az önkor-

mányzati fejlesztésekre koncentrálni, nem csak közigazgatási feladatok ellátására törekszik. A megvalósításhoz azonban vagyont kell biztosítani, úgyesen kell felhasználni tehát a város vagyonát. Az ingatlanok vétele,

eladása időigényes. Mégis, egyre aktívabb részesévé válunk a város gazdasági életének: szerephez akarunk jutni például az étkeztetés, a szennyvízszippantás illetve más szolgáltatások területén is.

– *Ezt a gondolkodásmódot stratégiai váltásnak értékelik, vagy inkább csak hangsúlyeltolódásról van szó?*

– Mindenképpen stratégiai váltás az előző ciklusokhoz képest. A mostani városvezetés alapelve: lépünk ki abból a szemléletből, hogy csak várjuk az állami támogatásnak akármilyen formáját, amire az elég, azt megvalósítjuk, amire nem, azt nem. Próbálunk meg inkább elébe menni a dolgoknak. A vagyont nemcsak állami forrásból, hanem a piacon való szereplés által is lehet gazdagítani: Derecske és intézményei váljanak központi szolgáltató helyé a lehető legtöbb területen. Enneka szerepnek fölállítása hosszú távon mindenképpen forintosítható.

– *Most készülnek a féléves beszámolók. Van-e változás az őszi költségvetési koncepcióhoz képest?*

– Kisebbségi változás, hogy az állam megkurtította a szociális kiadásokat. Ez egyrészt megtakarítást, másrészt plusz kiadást jelent: sokan elestek a közgyógyellátástól, nyilván ez a kör eseti segélyért viszont gyakrabban folyamodik. További eltolódást jelentenek a városi rendezvények mennyiségére és minőségére fordított kiadások. Nem várt kellemetlenség, hogy számítottunk az állam segítségére, amely ÖNHÍKI formájában érkezhett volna, s az idén nem kerültünk a támogatottak közé. Az elmúlt nyolc évben eddig négyszer sikerült: 2001-ben 15 milliót, 2002-ben 14 milliót, 2005-ben 38 milliót és 2006-ban 62 milliót támogattunk. Reméltük, hogy mutatóink alapján ismét ebbe a kategóriába kerülünk. Míg tavaly a 82 megyei településből 64 kapott, az idén 54-en, a ta-

valyi 2,4 milliárd forint helyett 1,4 milliárd forintot fordítottak erre a célra. Itt is vannak megkorlátozások.

– *Milyen feltételei vannak az ÖNHÍKI-nek?*

– Az állam az önhibáján kívül hátrányos helyzetűnek minősített (ÖNHÍKI-s) települések esetén gyakorlatilag elismeri, hogy az általa nyújtott pénzforrás nem elegendő a feladatok (oktatás, egészségügy, közigazgatás) ellátásához. Intézményeket kell fenntartani, bizonyos feltöltöttségi mutatóknak eleget kell tenni, nem lehet lekötött betét. Ezeknek meg is feleltünk volna. A gondot az okozta, hogy az elmúlt évről a bankszámlánkon még rengeteg pénz volt: 120 millió forint belvízpénz, ami a lakosságé, és már itt volt a Bocskai építésének előlege is, ami több mint ötven millió forint volt akkor. Az önkormányzatnak tehát óriási pénzállománya volt a látszat szerint, pedig ezek csak adott célra felhasználható állami támogatások voltak. Sajnos a kincstártól hamar megkaptuk a visszajelzést, hogy a mi általunk kiszámolt több tízmilliós támogatás helyett csak ötmilliót kaphatunk, mivel a számlánkon lévő hatalmas pénzmennyiséget nem tudja kezelni a rendszerük. Ezt megfellebbeztük a pénzügyminisztériumnál. Mikor megkaptuk a sajnálkozó levelüket, nem tudják figyelembe venni fellebbezésünket, sejtettük, az idén elesünk az ÖNHÍKI-től.

– *Többen emögött is politikát sejtnek.*

– Ezt nem tudhatjuk meg soha. Viszont butaságok terjengenek a városban: például hallottam, hogy amiért két alpolgármesterünk van, azért nem kaptunk támogatást. Ez persze nem igaz, hiszen Hajdúsámsonban és Püspökladányban is két alpolgármester van, mégis kaptak.

– *Milyen hatással van a kiesés a költségvetésre? Lesznek-e következményei?*

– Derecske gazdálkodása stabil, biztos alapokon nyugszik.

Nyilván kétmilliárdos költségvetésünket egy milliós, tízmilliós bevétel elmaradása nem fogja megrengetni. A költségvetésben konkrétan nincs benne, hogy önhikí fogunk kapni, viszont 80 millió forint hiányt tervezveztünk, amit most más forrásokból kell csökkenteni. Ez tehát helyzetbe hozza a döntéshozókat. Leegyszerűsítve a dolgot: vagy a kiadásokon kell csökkenteni, vagy a bevételeket növelni. Ezt a munkát már megkezdte a testület.

– *Hogyan alakult a félév gazdálkodási szempontból?*

– A terveknek megfelelően. Míg az elmúlt években folyamatosan működési hitel felvételére szorult a város - átlagban negyvenmillió volt a hitelösszeg, melynek kamata egy évben négy millió forint volt, amit szintén ki kellett gazdálkodni évente - mi eddig működési hitel nélkül dolgoztunk.

– *Pénz nem csordogál, kisebb-nagyobb beruházások mégis megindultak. Vannak akik aggodnak, az eladósodás, pazarlás jeleit vélik felfedezni.*

– A választási programunkban ígéretből több mindent már most elkezdünk megvalósítani, holott erre négy éve van a testületnek. A lelkesedés vitt előre bennünket, de elképzeléseinknek fedezete van. Úgy döntöttünk, hogy csak olyan beruházásokat valósítunk meg, amelyek fenntarthatóak. A bölcsőde is és az étkeztetés is ilyen. Az étkeztetés eddig 30 millió forintos vesz-

seget okozott évente. Szép cél persze, hogy legyen új étterem és konyha, de a háttérben az ettől a veszteségtől való szabadulás áll. A bölcsődének előnyösebb a finanszírozása, mint az óvodának. Beruházási hitelből épül, tehát nem feléljük a kapott pénzt, hanem értéket teremtünk belőle. Növeljük a város vagyonát azzal, hogy az egyik legszebb épületét, a Bocskai utcai óvoda épületét felújítjuk és jó célra használjuk. Az ilyen beruházások a lakosság igényeinek kielégítése mellett értéket is teremtenek.

Felszabaduló forrásainkat is ezekre a célokra fordítjuk: kettő helyett csak egy gépkocsivezető dolgozik az önkormányzatnál, nincs megbízott jogtanácsos, ez is pármillió megtakarítás jelentett.

– *Mire számíthatunk a következő félévben?*

– Úgy gondolom, a következő félév napi szintű odafigyelést igényel majd az önkormányzattól és az intézményektől is, s akkor nem lépünk túl az előirányzatokat. Minden forintot meg kell nézni. A jövődől nemzedék nevelésére oktatására különösen nagy erőket mozgósítottunk ebben az évben, mert jó befektetésnek tartjuk az erre költött pénzt. Bölcsődétől a középiskoláig és művészeti iskoláig bezárólag működtetünk intézményeket, s ezek az idén kiemelt támogatásban részesültek: a bölcsőde létrehozása tízmillió forint fölötti kiadás lesz, a Bocskai iskola befejezését mintegy nyolcmillió forint saját forrással töltötte meg az önkormányzat, a művészeti iskola pedig kétmillió forintot kapott eszközfejlesztésre a minősítési eljárás miatt.

A költségvetési egyensúly tartása „szenvedés”, rengeteg munka és odafigyelés. Emellett most folynak az őszi megnyíló uniós forrásokra író pályázatok előkészületei is. Ez sem túl látványos része az önkormányzati munkának, mégis nélkülözhetetlen.

B. Kaszás Erika

Kenyерünk napja

A programokban gazdag Kálló-menti nyár rendezvénysorozat záró eseménye az augusztus 18-án megrendezett Kistérségi Szent István Napi Újkenyér ünnepe volt. A derecskei Templomkertbe már kora délutántól kezdve folyamatosan érkeztek az emberek. A park fái alatt kényelmét szolgáló padokat, székeket a színpad és a könyvsátor előtt. A kellemes időnek köszönhetően a programok előrehaladtával érdeklődők sokasága gyűlt össze a helyszínen, és nem csupán a helyiek jöttek el, hanem a környező településekről is érkeztek szép számmal, fiatalok és idősebbek egyaránt.

A program 15.30-kor kezdődött. A templom előtt felállított sátorban könyvbemutatót és vásárt tartottak, melynek apropójául két újonnan megjelenő, Derecske történetéről szóló könyv szolgált. A sátorban Bottyán Katalin moderátor, a Helytörténeti olvasókönyv három szerzője, Farkasvölgyi Győző, Nagy József és ifj. Nagy József, valamint a Derecske története képekben című könyv két alkotója, Szöllősi Imréné és Rékasi Attila beszélgetett a művek keletkezési körülményeiről, a létrehozás céljáról, az alkotás indítékairól és egyéb más műhelytitkekről. A tájékoztató jellegű, kötetlen, olykor kicsit anekdotázó bemutató után lehetőség nyílt megvásárolni e két könyvet, és dedikáltatni a szerzőkkel. Az érdeklődés nem maradt el, hiszen a könyvstandot hamar körülvették a vásárolni szándékozó emberek.

Eközben a helyiek és a környező településekről érkező művészeti csoportok,

A Szkítia sikert aratott

valamint kenyérsütőik gyülekeztek a Művelődési Központ előtt. A felvonulást a Bocskai István Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény Fúvószenekara és Majorett csoportja vezette egészen a Templomkertig. A színvonalas zenei és táncos produkciókat a főút mellett álló nézők lelkesen fogadták.

Délután öt óra után néhány perccel Rác Anikó, Derecske város alpolgármesterének ünnepi köszöntője hangzott el. A beszéd után bemutatkoztak az ünnepen résztvevő települések és azok kenyérsütői. Idén Konyár (Szilágyi Imréné és Csádi Gyula), Sáránd (Baguczki Sándorné és Gyüre Jánosné), valamint Derecske (Zöld Gyula és Zöld Gyuláné) képviseltette magát, ahogy tették már ezt az előző években is. Ezt követően kenyérszentelésre és áldásra került sor, melyre Spillinger Ferenc katolikus esperest, és Varga Zoltán, református lelkipásztort kérték fel.

Majd Derecske város nevében megköszönték a kenyérsütők fáradtságos munkáját. A hagyományőrző percek után pedig megkezdődtek az újkenyér ünnepi szórakoztató műsorok. A fellépők sorát a derecskei Nefelejcs Népdalkör nyitotta, dalcsorával megteremtve a jó hangulatot a nézők soraiban, melyet csak tovább fokozott a következő fellépő,

Börcsök Albertné nótáival. Majd a Konyári Nyugdíjas Klub Táncsoportja következett, hajdúsági táncokat bemutatva, melyet Békési András koreografált. A zene, a tánc, a mulatság közben pedig felszelték az újkenyereket, és körbe kínálták vele a nézőket is. Manapság ugyan nem szoktuk a kenyeret magában fogyasztani, azonban mégis mindenki jóízűen falatozta az idei búzatermésből készült új kenyeret.

A műsor további folytatásában Baguczki Sándorné, Sáránd kenyérsütőjének szavata hangzott el, majd őt követte Paksi

Könyvek születtek

Látványos menet volt

Áldás és békeesség a kenyér ünnepén

Dóra népdalénekes, aki rimóczi népdalokat adott elő. A továbbiakban fellépett még a Tépei Dalárda aratódalokkal, a derecskei Szivárvány Táncgyűttes, Pálóczi Alexandra mezősgyei népdalcsoporttal, Dankó Diána musical-részletekkel, valamint a Székelyudvarhelyi együttes színvonalas mezősgyei műsorát is élvezhettük.

Este kilenc órától a Szkítia zenekar fellépése méltó módon koronázta meg a nap eseményeit. A másfél órás koncert után utcabállal zárult az idei újkenyér ünnepe.

Kovács Mónika

„Ki mit őriz, abból él”

Rácz Anikó alpolgármester ünnepi beszéde

Tisztelt ünneplők, kedves jelenlévők!

Az idén sokadik alkalommal tölti meg ünneplő, nézelődő derecskeiek sokasága a Templomkertet. Programokban gazdag nyár van mögöttünk, szinte minden hétféjére jutott valamilyen rendezvény. A Kálló-menti nyár rendezvénysorozatát két jelentős esemény keretezi. A nyitó rendezvény június 23-án első alkalommal megrendezett Város Napja volt, amelyet változatos hétféji programok követtek. Felléptek ezen a színpadon derecskei dalosok, citerások, csíkszentdomonkosi hagyományőrök, észt táncosok, volt itt szépségverseny és borkarneval, színházi előadás és világzenei koncert.

Ma a hagyományos, kistérségi Szent István-napi újkönyér ünnepével zárul a Kálló-menti nyár. Augusztus 20-a jelentése a történelem során sokszor változott, különösen a XX. század folyamán, éppen ezért augusztus 20-a bizonyára mindannyiunknak mást jelent: állami és vallási ünnepet, az államalapítás ünnepét és Szent Jób körménetet, tűzijátékot és virágkarnevált.

Több fontos esemény is kötődik augusztus 15-20.-a körüli napokhoz. István idejében ekkor tartottak törvénytörő napokat. Ugyancsak augusztusban, 1038. augusztus 15-én halt meg államalapító királyunk. 1083. augusztus 20-án a szentté avatási eljárás során került sor István király sírjának megnyitására.

Augusztus 20-a Nagy Lajos király óta szerepel egyházi ünnepként a naptárakban, Mária Terézia pedig rendeletben nemzeti ünnepé tette. A szabadságharc bukása után az ünnepség tilos volt, majd 1884-től újra hivatalos állami ünnep lett a Szent István király napja. Augusztus 20-a az egyetlen igazán pozitív üzenetű ünnepünk, nem elbukott forradalom vagy leverett szabadságharc kötődik hozzá, hanem a keresztény nemzetek sorába való betagozódás, az államalapítás. Szent István teremtette meg azt az alapot, amelyre azóta is építkezünk. Két törvénykönyve szabályozta az állam és az egyház működése mellett a mindennapokat is.

Augusztus 20-a az újkönyér ünnepe is. Az új kenyér napját a középkorban július 15-én ünnepelték, ekkor vitték be a kenyeret a templomba, ahol megáldották és megszentelték azt. Hálát adtak az aratás befejezésének, örvendeztek az elvégzett munka eredményének, hiszen az aratás nehéz és keserves munka volt. Ahol uraságnak, vagy nagyobb gazdának arattak, az aratás végeztével búzakoszorút kötöttek, aratási ünnepet tartottak. A búza az élet és a gazdagság jelképe volt, életnek nevezték. Ha jó volt a termés, nem fenyegetett éhínség. Lakatos

Demeter szabófalvi csángó költő Szép a nyár című versében „földi áldás”-nak, „arany stafíring”-nak nevezi a learatott búzát.

Az újkönyér az év első süteménye lisztből készült. A kenyér nem pusztán liszt és víz keveréke. A magyar ember egyik legfontosabb tápláléka évszázadokon át a kenyér volt. A kenyér az életet, a megélhetést, a biztonságot jelentette. Móra Ferenc a Kincskereső kisködmönben beszéli el, milyen nagy becsben tartották a kenyeret a szegény emberek. Mi lesz a vacsora? Erre a kérdésre minélunk rendszeren ez szokott lenni a felelet: Háromféle: kenyér, haja, béle.”

A kenyér tisztelete egészen a közelmúltig elevenen élt: nem volt szabad eldobni. Ha a földre esett, fel kellett venni, lefűjni, vagy megcsókolni. A kenyér megszegését és fogyasztását is előírások szabályozták. Bár a kenyér fontossága vesztett jelentőségéből, ma is használjuk a kenyérkereső kifejezést

arra az emberre, aki munkából tartja el családját.

Közmondásaink is őrzik még a kenyér régi jelentőségét: Megette a kenyere javát – így jellemezzük a javakorabeli embert. Úgy kell, mint egy falat kenyér – mondjuk a nélkülözhetetlenül fontos dologra. A nemzeti színű szalaggal átkötött kenyér csodálatosan jelképezi, hogy ez a mi nyárvégi ünnepünk az államiság, a magyar nemzet mellett a kenyérről szól, és a földről is, amely a kenyeret adja.

Így kapcsolódik össze a haza és az élet.

Veres Pétertől származik az idézet: „Ki mit őriz, abból él.” Megőrizni való emléke nemcsak egy-egy családnak van, hanem népeknek, nemzeteknek is, de ezek az emlékek már a történelem darabjai. A magyarság mögött több mint 1000 esztendő államiság van. Nemcsak a magyar történelem nagy sorsfordulóira kell gondolnunk amikor a megőrzésre méltó emlékeket vesszük számba, hanem a hétköznapi élet apró eseményeire, szokásaira is. A kenyérsütés szokásának, az újkönyér ünnepének megőrzésére, ezáltal a hagyományok ápolására gondolok.

Minél értékesebb valami, annál méltóbb a megőrzésre. S nekünk magyaroknak van mit őriznünk! Jókai Anna szavaival: „Ne féljünk élőknek tekinteni a múltat. Ami romlandó belőle, lemállik úgyis róla.”

A néhány nemzetiszínű szalaggal átkötött szép újkönyér, a kenyérsütők és a jelenlévő ünnepelők bizonyítják, hogy mi nem félünk élőknek tekinteni a múltat, nálunk élnek a múlt megőrzésre méltó hagyományai. Kíváncsi minden jelenlévőnek, hogy sikerrel őrizzék, őrizzük tovább értékes szokásainkat, hagyományainkat!

Rácz Anikó
alpolgármester

Megszoktam, hogy magamra vagyok utalva

Személyes ismeretségünk, a közösen elköltött vacsorák emléke könnyűvé teszi a beszélgetés elindulását. Berényi Dénes doktor úr az orvosi hivatás mindennapos küzdelmei mellett vállalta immár ötödik alkalommal a helyi képviselősséggel járó felelősséget. Biztos befutóként az első helyen végzett, a legtöbb szavazatot elérve a helyhatósági választásokon. Családi örömei, gyermekei magabiztos előrehaladása, megsokszorozott erőt adva segítik a közeleti pályán. A Pénzügyi Bizottság elnökeként igencsak fogós helyzetekkel kellett megbirkóznia az elmúlt időszakban. Derecske jövőbeni fejlesztéséről kérdezte a Derecskei Hírek.

– Ugye nem kell csak mosolyognom és csak jókat mondanom?

– *Erről szó sincs, az olvasókat a valóság érdekli! Mi várható Derecskén az elkövetkező években?*

– 17 év képviselői tapasztalata megérlelt bennem egy a teljes városra érvényesíthető programot. Örömmre az újonnan felálló önkormányzat hat éves fejlesztési elképzelésében markánsan visszaköszön a programomban elképzelt későbbi valóság. Mivel az elmúlt időszakban benyújtott 4 pályázatunk közül egy sem kapott támogatást, a megyék pénzosztó szerepe lecsökkent, az ÖNHIKI-s pályázatunkat elutasították, ezért nyilvánvaló, hogy az álmok kivitelezése helyi

megvalósításra szorul. Pályázati pénzekre naivitás lenne számolni, de már az előző ciklusban is nem létfontosságú kérdésekre írtak ki pályázatokat. Feltételezem, hogy a mi programunkra nem lesz kiírás! Ennek ellenére a fióknak tele kell lenni használható, kidolgozott tervekkel.

– *Elég bórús a kép, mit lehet tenni mégis? (Meglepetésemre 12 oldalas programjavaslat kerül elő, ami teljes koncepciót tár fel.)*

– Első lépcsőben az aktív vagyongazdálkodásra kell áttérni. Eddig ez nem működött Derecskén. Van vagyona a városnak, amit ügyes sáfárkodással kell kamatoztatni. Ingatlan cserékkel, a befektetők irányításával meg lehet valósítani. Természetesen a derecskei vállalkozások vannak előnyben a fejlesztési koncepcióban leírt átalakítások munkáiban. Mindenkit támogatunk, aki jól akar a városnak. Ez az adópolitika átrendezésével jár. Kerülni kell a kettős adózást, vissza kell csábítani az elvadt vállalkozásokat, a beruházásoknál előnyt élvezzenek, minél fogva a helyi munkavállalók is helyzetbe hozhatók.

Racionalizálni kell az intézményrendszert, ami nem azonos a leépítéssel, sőt a rendszernek meg kell felelni a bolygóvárosi kistérségi központi szerepkörnek is. Áttételesen állami többletpénz lehívását eredményezheti. Például a bölcsőde kialakítása sok család gondját megoldja, ráadásul a bölcsis gyerekre magasabb állami kvóta jár. Úgyesnek kell lennünk. El kell

érnünk a ciklus végére, hogy ne az intézményeknek legyen Önkormányzata, hanem az Önkormányzatnak, Kistérségnek, Mikrotérségnek intézményei.

– *Mit jelent az intézmény átszervezés? Hiszen az iskolaegyesítés már megtörtént...*

– Cél, hogy egy tömbbe kerüljenek a nevelési-oktatási intézmények, ezáltal a központ utcái felszabadulnak, ez javítja a közlekedést és szép kis terek teszik élhetővé az óvoda és az iskola környékét. Az óvodát is bővíteni kell, akár emeletraépítéssel és nagyobb udvarra is szükség van. A program része volt, és most már valóság, hogy beruházást működtetési hatástanulmány nélkül nem lehet eszközölni! Ez nem választható el a program többi részletétől, amely átfogó városkép változást eredményez, megváltoztatva egyes városrészek sorsát. Csak felsorolás szintjén említem: a főter kialakítása, a Sátorközi tömbmegnyitás, a Sige-Szaszar kapu, a Kandia-Főút kapu (I. sz. Ipartelep), II. sz. Ipartelep, a Hold utca rendezése, a csator-

názás gyakorlati kivitelezése, belterületbe vonás, intervenciós alap létrehozása, a szociálpolitika lehetőségeinek szélesítése, a környezetvédelem ésszerű kezelése, a zárt kertekbe vezető utak állapotának javítása, összekötő út Szentpéterszegre, vagy Gáborjánba, Hencidára, az egészségügy gondjainak enyhítése a városban. A közkíváncsok beruházásokra nem óhajtok kitérni: szilárd útburkolat, csapadékvíz elvezetése, járdaépítés, közvilágítás korszerűsítése, ezek természetesen.

– *Mi a véleménye a nagy port kavart kistérségi besorolásról?*

– Milliárdokat álmodhatott volna Derecske önrész tekintetében, ha Debrecen lett volna a központ. Például a szennyvíz beruházás olcsóbb lett volna, ha Debrecen tisztítótelepére kötöttük volna a vezetékeinket. Részei lehettünk volna a Pólus programnak, amely az elővárosi vasút kiépítését célozza meg. Egyben bizakodom: szeptemberben a Parlament a mi javunkra szavazza újra a kérdést!

– *Hogy érzi magát a testületben?*

– Van összehasonlítási alpom. 2006 óta jó a munkamegosztás, most már energikus polgármester irányításával folyik a munka, eltűntek a bántó viták. Vállalkozóként megszoktam, hogy magamra vagyok utalva. Ajóvőben városi szinten meg tapasztalhatjuk ezt, de a különbség a jó csapatmunka erejében van, ami megoldhatóvá teszi az eljövendő feladatokat.

Zsákai Ildikó

KÖSZÖNJÜK!

Ünnepélyes keretek között köszöntük meg a Derecskei Napközi Otthonos Óvoda vezetőjének, dr. Gólya Gyulánénak a 40 éves közalkalmazotti és ebből húsz éves vezetői munkáját.

Bensőséges ünnepség keretében az intézményvezető elmondta, hogy utolsó alkalommal vagyunk így együtt, mivel nyugdíjba vonul. Beszédében megköszönte a dolgozóknak, a szülőknak és a fenntartónak, hogy támogatták, segítették munkáját.

Mindene az óvoda volt, időt, fáradságok sosem sajnált sem

tűlünk óvodai dolgozóktól, sem az óvodát érintő minden fontos ügytől. Bármilyen gondunkkal, problémánkkal bátran fordulhattunk hozzá. Ő nagyon segítőkész, megbízható, életvidám és rendkívül tájékozott ember.

Köszönjük, hogy vele dolgozhattunk, és nyugdíjas éveireh kívánunk jó erőt és egészséget!

Az óvoda dolgozói nevében:

Varga Sándorné óvodavezető-helyettes

Derecskén már megvalósult: a földtől az asztalig

Kalmár Imréné mezőgazdasági vállalkozó, szántóföldi zöldségtermesztéssel foglalkozik. Derecske határában – saját és bérelt – területeken paprikát, brokkolit, karfiolt, krumplit, karalábét és főzőtököket termel.

Zöldmezős beruházás keretében 2002-ben építettek egy hűtővel ellátott feldolgozót és tárolót. Korábban igen mostoha körülmények között folyt telephelyén a zöldségfélék tisztítása: fóliasátorban, mínusz tíz fokban tisztították a sárgarépát, zellert, karalábét. A polgári kormány idején azonban lehetőség nyílt pályázni egy ezer négyzetméteres feldolgozó megépítésére. A piaci viszonyokhoz – keresletkínálat – igazodva, bővítették te-

vékenységüket főzőtök termesztésével, amit kezdetben csak tisztítva értékesítettek. 2004-ben viszont lehetővé vált a teljes feldolgozás utáni értékesítés is. Ennek érdekében önerős fejlesztést hajtottak végre: új technológiát – gépeket, berendezéseket – szereztek be. A feldolgozás szezonális: júliustól októberig tart – avat be Kalmárné.

Az ambíciózus vállalkozó további fejlesztéseket tervez, ami egy mínusz 40 fokos fagyasztó és egy mínusz húsz fokos tároló létrehozását jelenti a közeljövőben. Jelenleg ugyanis a főzőtök fagyasztása bér munkában történik, a telephelyen kívül, ami többletköltségeket jelent. Ha ez megvalósul, több növényt tudnak majd késztermékként előállítani, s közvetlenül érté-

Önerős fejlesztést hajtottak végre

kesíteni – teszi hozzá. Kalmárné Katika szerint manapság akkor nyereséges az ilyen fajta mezőgazdasági vállalkozás, ha a

termeléstől a feldolgozáson át az értékesítésig minden egy kézben marad.

Kép és szöveg: Nyíró Gizella

A gondolkodás ingyen van

Makkay Jánost posztumusz-ként tüntette ki Derecske város önkormányzata, elismerve ezzel a az 56-os szerepvállalását. Elnöke volt a Derecskei Forradalmi Bizottmánynak, majd az akkori kommunista rendszer, nem tűrve hazájáért folytatott ténykedését, börtönbe vetette. Fiával, Makkay Jánossal beszélgetek arról, hogyan is emlékszik édesapjára.

– *Hogyan mutatná be az édesapját?*

– Ez nehéz kérdés. Gyerek voltam mikor a virágkorát élte. Mindig ragaszkodott az elveihez, és nem engedett belőlük egy szemet sem. Jellemében katonás ember, akinek rengeteg olyan hibája lehetett, amelyeket mások kifogásolhattak. Például végtelenül őszinte ember volt, ezt sok ember nem tudta elviselni. Jóságosága mellett elképesztően fegyelmezett

tudott viselkedni. Rendkívül munkaszerető volt.

– *Hol nevelkedett?*

– Szlovák vidéken. Az anyja parasztleány volt. Szlovák dajkájával nevelte, talán ebből is adódott, hogy szerette és tudta használni a szlovák szavakat.

– *Őnök hogyan kerültek Derecskére?*

– A családot büntetésből helyezték Derecskére a háborúban, mert elítélték édesapját a német ellenes magatartásáért 8 hónapra. Így Mezőberényből Derecskére kellett költöznünk.

– *Tanítóként is dolgozott itt az édesapja, ha jól tudom.*

– Igen. Bár ötször kirúgták a derecskei iskolából, Konyárra, majd Téperé helyezték. Mindezt azért, mert megmondta, hogy nem szereti a kommunizmust. De a tanítványai szerették, nagyon sokat meséltek róla. Aztán élete végén dolgozott kőművesként is. Akkor egy cigány brigádba került, és imádták a munkások,

már nem is engedték dolgozni egy idő után. Magukra vállalták a munka ráeső részét.

– *Ezek szerint könnyen szót értett az emberekkel.*

– Igen, tudott beszélni az egyszerű emberekkel. Például jó barátai voltak a helyi parasztok, nemcsak a gazdagok, hanem a szegények is. K. Szabó Lajossal, Sárosi Józseffel, Szabó Sándorral, nagyon jóban volt, mindig jártak hozzájuk ezek az emberek. Méhész Lajost a legjobb barátjának tartotta. Ezekkel az egyenes jellemű emberekkel tudott igazán azonosulni. Ismerte a parasztságot már gyerekkorától.

– *Ez az egyenesség motiválhatta az 56-os szerepvállalásra?*

– Igen, és az, hogy szerette a hazáját, jobban, mint sokan mások. Ezt bele nevelték.

– *Később börtönbe került. Ezt hogyan élte meg az édesapja?*

– Életben tartotta a cellatársait, beszélt nekik, miután magyar tanár lévén rengeteg történetet,

anekdotákat ismert, magyar tanár lévén. Ezeket a maga módján szépen elmondta. Tanította is a bent levőket írni. Mindenki szerette a börtönben, tekintélye volt. Hozzá fordultak, mondja meg, hogy mi az igazság. A börtönőrök is szerették. Egyszer behívta az ezredes édesapját, ő elmondta a panaszait, és javult az élelmézés az egész Kozma utcai börtönben. Őt nem a börtönévek, hanem a kommunizmus viselte meg, hogy nem dolgozhatott úgy az ország érdekében, mint ahogy szeretett volna, mert nem hagyták. Mindig falakba ütközött.

– *Mik azok a fő gondolati elvek, amiket megőrzött tőle?*

– Az egyenes, nyílt beszédet és a hazaszeretetet. Valamint azt a mondatot, amit édesapám mindig hangoztatott: ingyen van a gondolkodás. Nem kell azért fizetni, hogy valaki átgondolja az őt körülvevő dolgokat és a saját sorsát...

Éles Árpád

Lelket farag a fába

Cégtábla nincs kint, de az utcában, ahol lakik, messziről elénk tűnik a fából faragott, zsindeletű garázs, a díszes kapufélfa, és kapuajtók. Itt csak fadaragáshoz értő ember lakhat...

Valóban, a dúsan mintázott, faragott kaputető kis ajtajában Bartha József fadaragó fogad. Alig lépek be a kapun, az udvarba, máris elém tűnik a vendégfogadó pipás subás ember, persze fából kifaragva. Beljebb invitál a lakásba, ahol bármerre nézek, mindenütt a keze munkái - a faragások. Leülünk, és máris kezd elmesélni élettörténetét.

– Általános iskoláimat Pocsajban végeztem, majd Debrecenben tanultam szakmát. A Fazekas Mihály gimnáziumban érettségiztem, Budapesten pedig kirakatrendezői szakot tanultam. A Derecskei ÁFÉSZ-nél dekoratőrként, kirakatrendezőként kezdtem dolgozni, majd gépkocsivezető lettem a Keltető állomáson. 1979 és 1992 között a népművészek házi ipari szövetkezeténél bedolgozó, felügyelő vezetőségi tag lettem. 1992-től pedig mint rokkant nyugdíjas fadaragó tevékenykedek.

– *Hogyan került a fával kapcsolatra?*

– 1973-tól a munkámból adódóan napközben sok szabadidővel rendelkeztem, így régi vágyamat tudtam valóra váltani - a fadaragást. Eleinte minden útmutatás nélkül hobbi szinten faragtam. Később egy barátom, Dóra Béla népi iparművész

segítségével sajátítottam el a szakma rejtjelmeit. Első munkáimat 1975-ben zsűriztettem, de azóta, minden évben készítek zsűrizésre fadaragást. Motívumaim egy részét saját elképzelés, más részt feltárási munka alapján készítem. De munkáim során, mindig a magyar népművészet hagyományait tartom szem előtt.

– *Munkáit hol lehet látni?*

– 1979-től a Népművészek Házi Ipari szövetkezetének tagjaként dolgozom. Munkáimat nem csak belföldön, hanem külföldön is értékesítik. A 90-es évektől sok munkámat külföldi megrendelésre készítem. Pl. Franciaországba, az USA-ba, Németországba, Ausztriába. Munkáimmal sok kiállításon vettem már részt. Budapesten a MOM-ban, a Népművészeti Házi ipari székházban, 1993-ban Szcicliában, 1994-ben Bécsben és Grácban, 1997 óta a Derecskei Adventi kiállításon is. Több mint tíz éve részt veszek a Mesterségek Ünnepe című rendezvényen, a Budai várban. Több alkalommal bemutatkoztam már Szentendrén a Skanzenben. Munkásságomat az évek folyamán, különböző elismerésekkel jutalmazták.

1979 óta vagyok népi iparművész, 1990-ben a Népművészek Házi Ipari szövetkezetének kiváló dolgozója lettem, 2000-ben, Élő népművészet című pályázaton kiváló eredménnyel szerepeltem, 2005-ben kaptam a Derecske városért kitüntetést, lakóhelyem elismerte a népművészet, a hagyományörzés

„Alkotás nélkül öregnek érezném magamat.”

területén végzett munkásságomat. 2006-ban Debrecenben, a Minőségi Termék Tanács elismerését tudhatom magaménak, amit csak hatan kaptunk meg.

– *A közéleti munkákból is kiveszi a részét...*

– Az elmúlt évek során egyre több népművészeti munkát mentő és segítő egyesület alapító tagjaként vettem részt a közéletben. Alapító tagja vagyok a Bihari Népművészeti Egyesületnek, a Bihari Galériának, a Gáborjáni Alkotó Tábornak és a Derecskei Baráti kör népművészeti

tagozatának, a kézműves körnek. A mai napig aktívan dolgozom. Alkotás nélkül öregnek érezném magamat.

– *Lesznek követői?*

– Egyre többet foglalkozom a fiatalabb nemzedékkel. Megpróbálom a régmúlt idők emlékeit, értékeit megőrizni és átadni nekik. Rendszeresen részt veszek különböző alkotótáborokban, népművészek ünnepén, népművészeti bemutatókon, ahol alkalmam van tudásomat, technikámat átadni a jövő művészeinek.

Farkas Sándorné

Felejtethetetlen robbantások a táborban

Továbbra is népszerű a rendvédelmi képzés az I. Rákóczi György Gimnázium, Szakközépiskola – és Kollégiumban, hiszen az elsőévesek számára megrendezett táborban minden eddigit fölülmúlt a résztvevők száma. 40 fiú és 24 lány öltözött „Rendvédelem” vagy „Gimnázium” feliratú pólóba, hogy új barátokra tegyenek szert és betekintsenek a rendészeti-katonai-katasztrófavédelmi pályá kulisszatitkaiba.

– Ötödik alkalommal rendeztük meg a rendvédelmi tábor, ahová

nem csak a rendvédelmi diákokat várjuk. Minden leendő 9-es tanulóknak eljőhet erre az egy hétre. A tábor az iskola profiljából adódóan döntően rendvédelmi jellegű – mondja Baranya Károly iskolaigazgató.

A tábor programjai már hagyományosnak mondhatóak. Volt katasztrófavédelmi, tűzoltó bemutató, légfegyveres és kispuska lövészet, sőt festékes puska csata is. A diákok ellátogattak a szolnoki repülőmúzeumba, a helikopter bázisra, és megnézték, még „beköltözés” előtt, az ország legnagyobb és legkorszerűbb börtönét Tiszalökön.

Az iskola ügyel arra, hogy a

legmegfelelőbb képzést nyújtsák hallgatóik számára. Ezt segíti a felkészült oktatói gárda, az iskola országos hírneve és az ebből adódó jó kapcsolat a rendőrséggel, közterületfelügyelettel, katonasággal és a katasztrófavédelemmel.

– Engem legjobban a rendőri pálya érdekelt mindig is, és sok jót halottam ismerőseimtől a rendvédelmi tagozatról, így ebbe a suliba jelentkeztem – mondja Illés Márk a rendőröktől megszokott szigorral. – Nagyon tetszett a kutyás bemutató, de jó volt fegyverrel löni is.

Balogh Teréz ebben a tanévben érettségizik rendvédelmi tagozaton,

így ő már tapasztalt táborozó. A négy szakasz közül az egyiknek ő a vezetője, így az elsőévesek meghallgatják intő szavait és „parancsait”. Minden reggel hét órakor kelnek az „újoncok” és az ötödik mesterfokozatú Széll Gábor kung-fu oktatóval végzik a kemény reggeli frissítő tornákat, drákói szigorban. A fáradalmakat strandolással, karaoke énekléssel, pihenték ki a rendvédelmisek, akik pár éven belül már éles helyzetben is bevethetőek lesznek. (További fotók és érdekességek: www.rakoczi-derecske.sulinet.hu)

Fegyverneki Gergő

Múltidéző tájház

A Nyárfa utca 30. szám alatt a Kék-Kálló Menti Népfőiskola gondozásában áll a 2007 júliusában felavatott tájház. A 30 millió forintból felújított épület elsődleges célja a múlt idézése, őseink, gyökereink megismerése saját hovatartozásunk megerősítése.

Azonban a gyűjtőmunka és a tárgyre Restaurálás, melyben nagy szerepe volt Zöld Sándornak, évekkel megelőzte a felújítást és a felavatást. Sőt a munka nem állt meg a mai napig sem, a tájházat folyamatosan szépítgetik, a régi korokat idéző tárgyak számát gyarapítják felajánlások és vásárlások útján. A ház igazi régies hangulatot áraszt pincével, padlással, szalma tetővel és sok régi használati tárgyval, köztük olyan tradicionális eszközökkel, mint birkanyról olló, kenyérsütő lapát, vagy kolbásztöltő. Bent a házban Nagy József elképzelései szerint berendezett három szoba egyikében még régi típusú búhos kemence is van. Egy másik szobában találhatjuk azt a mestergerendát melyen jól látható a bevésített 1824-es építési dátum. Adományokból vagy vásárlás útján

A tájház teljesítési küldetését

(Fotó: Fórián József)

beszerzett evőeszközök: korsók, üvegágyak pihennek a felújított, régi értékes bútorok polcain. A falon néhány fénykép tanúskodik a néhai tulajdonosokról – köztük Nagy Piroksa néniről, aki egy koron lakta a házat –, akiktől a Népfőiskola és a Vagyongincstár kezdeményezésére az állam megvásárolta az épületeket. Az épületegyüttes egyik házának falán olvasható emléktábla számol be arról a történelmi tényről, hogy Simonyi Öbester a napóleoni hábo-

rúk hősné katonáit látta vendégül valaha e ház. A kertben szétnézve az érdeklődő gémeskutat, górért, jószágokat, kecskéket és egy lovat is láthat. Mégis, ami elsőnek feltűnik, az a régi, vastagtörzsű körtefa, mely egyszer már lepusztult, de most újra kihajtott, egyfajta jelképeként a ház emlékeinek megelevenedésére. A körtefa történetét, a régi használati tárgyak eredetét, funkcióit és a házról az egyéb tudnivalókat szívesen meséli Sándor Lajos bácsi.

A gondnok, aki rugalmas látogatási időben fogadja a vendégeket, és aki készségesen körbevezet minden oda látogatót, az iskolás gyermekcsoportoktól kezdve a kíváncsi érdeklődőkhöz mindenképpen, akit foglalkoztat a múlt és az emberek, akik benne éltek a sajátos életkörülményeikkel, szokásaikkal, eszközeikkel együtt. Így teljesíti a tájház a küldetését, megismerteti a jövő generációival az elmúlt generációk életét.

Farkas Dániel

Sikerek után, sikerek előtt

A derecskei karatékák már csaknem egy évtizede öregbítik városuk hírnevét. A tavalyi évben már a korosztályos válogatott is eljutottak a versenyzőik.

A derecskei Kyokushin Karate Klub 1998 szeptemberében kezdte el működését. Ez idő alatt számos karatéka nyerhetett betekintést a Kyokushin világába, de közülük a legtöbben „lemorzsolódtak”. Mára a létszám stabilizálódott 25 főre, akiknek kitanítása és hozzáállása a legtöbb embernek példamutató lehet. Ebben a 10 éves munkában nagyon nagy szerepet játszik Sempai Pápai Zoltán, aki öccsével, Pápai Gáborral közösen vezeti a tréningeket, és megpróbálják tanítványaikat mind az edzéseken, mind pedig az élet egyéb területein is motiválni önmaguk és korlátaik legyőzésére.

A klub legutóbbi éve rendkívül sikeresnek bizonyult, a versenyeredmények önmagukért beszélnek. Ebben az évben két derecskei ver-

senyző is a magyar junior válogatott tagja lett kimagasló teljesítményük eredményeként, Porkoláb Norbert és Váradi Edit személyében. Váradi Róbert több versenyen is maga mögé utasította kategóriájában az „országot”, de meg kell említeni Nagy Kíra, Balogh Ádám, Szilágyi Zsigmond, és Lénárt Csaba munkáját is, akik ugyancsak szép

eredményekkel gazdagították a derecskei kyosokat. A tanítványok nemcsak a versenyeken, hanem a karate budo részében is bizonyíthatják felkészültségüket, és ha elég kitartóak, övvizsgát tehetnek, és haladhatnak előre az övfokozatokban. Immáron hagyományosan a derecskei karatésok a környék többi klubjával együtt nyári edzőtábor

tartottak a Vekeri-tónál, ami az idén is nagyon jól sikerült. Sokan tettek sikeres vizsgát a tábor végén, valamint sikerült jól felkészülni az ezt követő nemzetközi edzőtáborra, amelyet ezúttal is Pécsen rendeztek meg. Ebben a táborban három derecskei karatéka vett részt, és meg kell említeni, hogy Sempai Pápai Gábor sikeresen teljesítette a 2. Dan övfokozat követelményeit, amelynek része volt egy nem kevesebb mint 40-szer másfél perces küzdelem.

Ebben az évben még várja a versenyzőket az Utánpótlás Magyar Bajnokság, amelyet novemberben rendeznek Berettyóújfaluban. Reméljük, ott is nagy sikereket aratnak majd a derecskeiek. Addig is rengeteg edzés vár a versenyzőkre.

Minden kedves érdeklődőt szeretettel vár a derecskei Kyokushin Karate Klub, nemtől és kortól függetlenül. Az edzések kedden és csütörtökön vannak 17:30-tól 19 óráig az I. Rákóczi György Általános Iskola tornatermében.

A versenyzők és edzőik bíznak a sikeres folytatásban

LEVELESLÁDÁNKBÓL

„Aki dudás akar lenni...”

A Derecskei Hírek augusztusi számában megjelent „Lásunk a hegyeken túl...” című írás kiigazításait szeretném ezúton közzétenni a pontatlanul, illetve félreérthetően megjelent cikkért az engem terhelhető felelősség el-, illetve továbbhárítása nélkül.

Az első kérdéskörben olvasandó; 1981-ben, tizenhét éves koromban Tímár Zoltánné Szilágyi Ágnes a debreceni Hajdú Táncegyüttes hajdani táncosa volt az első táncnámor Derecskén (ő volt a debreceni lány). 1983-ban a Debreceni Népi Együttesbe kerültem, ahol dr. Béres András művészeti vezető volt a mesterem. 1991-ben a Cibri és Szivárvány csoportok alapítójának, Csík Istvánné hívószavára érkezünk Derecskére néptánc-oktatónak. Ezt követően Csík Istvánné a Cibri, míg Katonáné Ferencz Éva és jómagam a Szivárvány csoportok élén végeztünk példaértékű táncoktatói és koreográfusi tevékenységet. (Csík Istvánnéval tehát nem vezetünk közösen táncsoprotot.)

Évával mintegy két esztendeig, a korábbi eredményesség megtartása mellett, szép sikerrel vezettük az akkor több mint tizenöt éves múltú Szivárványt, majd Kovács Anikóval évekig hordoztuk, ma pedig már Törő Nórával „örizzük a lángot”.

A Cibri és a Szivárvány egymás mellett működött és működik ma

is Derecske kulturális életének öregbítéséért. E nemes cél soha nem hagyott alább, függetlenül attól, hogy a csoportok életútja során mind közvetlen fenntartóik, mind pedig szakmai vezetőik változtak.

Mi egykori és jelenlegi néptánc-oktatók joggal lehetünk büszkék a megyei, regionális, országos és nemzetközi szintű elismerések sokaságának megszerzésén túl arra is, hogy számos olyan derecskei néptáncos nevelkedett e kiváló táncműhelyekben, akik az ország legjobb felnőtt csoportjaiban is helytálltak, és bizonyítanak ma is. Hasonlóan kiváló közösségi emberek, táncos egyéniségek alkotják a jelenlegi néptánc-együttes tagságát is. Köztük olyanok, akik lassan már egy – két évtizede táncolnak, s akkor nem beszélünk még azokról az ifjakról, akik oktatómunka nehézségeivel is megpróbálkoztak már. (Ez az a szakmai siker melyre szívesen emlékezik, melyről bármikor örömmel beszél egy „boldog kiválasztott”).

A derecskei verbunkról

Egykor az Arany János utcán lakó, de 1987-ben már Hosszúpályiban élő Balogh Károly mesélt először a táncról. Károly bátyám oly kiváló táncos volt, kinek az 1950-s években felgyűjtött figuráit a Magyar Tudományos Akadémia archívumában ma is őrzik, de sajnos amikor én felkerestem, kevéssel azelőtt esett át egy agyvérzésen, ezért

nem tudta már eljárni a verbunkot, viszont részletesen leírta a derecskei Gyöngyösbokrétá történetét.

1997-ben dr. Balázs Gyula keltette fel érdeklődésemet és biztatott további kutatómunkára. Az ő táncát én gyűjtöttem fel a Debreceni Népi Együttes székházában.

A harmadik kérdéskör értelméhez tisztázandó a derecskei néptánc-mozgalom jelenlegi szervezeti felépítése.

A Derecskei Szivárvány Hagyományőrző Egyesület 1997-ben alakult, akkor azzal a céllal, hogy civil társadalmi háttérrel – a pályázati lehetőségek kihasználása mellett – stabilabb működési feltételeket biztosítson az igényes szakmai megmérettetésekre hivatott Szivárvány Néptáncegyüttes részére. Ma már e kiemelt nivójú néptáncos közösség támogatásán túl, rendezvények, nemzetközi fesztiválok, táncházak, turnék és egyéb közösségi programok szervezése is szerepel

az egyesület tevékenységi körében.

A Bocskai István Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény 1994-től a felnövő generáció számára iskolai rendszerű képzésben látja el a gyermekek néptánc-oktatását. Csoportjaik a 2005 évben létrejött teljes körű szakmai együttműködés után Pántlika, Cibri, illetve Szivárvány néven mérettetnek meg megyei, regionális illetve országos fórumokon. Természetesen, ezen szakmai és támogatószervek szoros együttműködő partneri kapcsolatban állnak, úgy egymással, mint Derecske Önkormányzatával, annak intézményeivel, különösen a Művelődési Központtal és a településen működő egyéb civilszervezetekkel.

A fenti kiigazítások figyelembevételével kérem, szíveskedjenek újraértelmezni az augusztusi számomban megjelent újságcikket, mert „Aki dudás akar lenni, Pokolra kell annak menni...”

Békési András

Hitel, biztosítás mindenkinek...

Megnyitottuk Hitelirodánkat, ahová szeretettel várjuk minden meglévő és leendő ügyfelünket,

ahol az Ön személyes tanácsadói:

Eigner Andorné: 06/30/963-0107

Hérák Mihály: 06/31/381-6982

06/20/572-9371

HITELEK:

- Lakásvásárlással, építéssel és felújítással kapcsolatos hitelek
- Szabad-felhasználású jelzálog hitelek
- Hitelkiváltás

- Kamattámogatott földvásárlási hitelek

- Szoc.pol. ügyintézés

- "BAR" listásoknak is

ÉLETJÁRADÉK:

- Saját tulajdonú lakásokra

BEFEKTETÉSEK:

- Európában – jelenleg egyedülálló a pénzpiacon

- Forintban

BIZTOSÍTÁSOK:

- Életbiztosítások

- Lakásbiztosítások

- Gépjármű felelősségbiztosítások

- CASCO

- Magán- és Önkéntes Nyugdíjpénztárak

INGATLANKÖZVETÍTÉS, ÉRTÉKBECSLÉS:

- Házak, lakások, telephelyek, üzletek, földek vétele és eladása

Iroda: 4130 Derecske Köztársaság út. 115/c

Telefon: 54/411-600

Előzetes időpont egyeztetés esetén, akár otthonában is találkozhatunk!

Én nem okozhattam...

„Hiány, vizsgálódás a Dermáknál” című írásunkhoz érkezett szerkesztőségünkbe a következő hozzászólás, amelyet szó szerint teszünk közzé.

„A Dermák Kht. lakói részére évek óta a mindenkor jogi szabályozás szerint rendeltünk és szerzünk be gyógyászati segédeszközöket. Ezek az eszközök a kht-nak soha egyetlen forintjába sem kerültek, tehát a most meglévő készletben sem áll pénze az intézménynek. A leltározás módja és az azt végző személy hitelessége erősen megkérdőjelezhető.

Balmazújvárosból kerültem Derecskére, így a kiterjedt rokonságom ott él és dolgozik. Az intézményben csak a gyermekem alkalmazott, aki a munkájához két diplomával – szociálpedagógus, gyógypedagógus – rendelkezik, így nem azért dolgozik ott, mert én vezető voltam a kht-nál. A lakók intézménybe kerülésekor megkövetendő megállapodás az előző vezetés idején és jelenleg sem volt intézményvezetői feladat, nem szerepelt a munkaköri leírásomban. Így én nem okozhattam anyagi kárt az intézménynek.”

Tisztelettel: Vezendiné Szarvas Ibolya

(A szerkesztő megjegyzése: Cikkünk nem tartalmaz olyan állítást, hogy levélírónk személy szerint kárt okozott volna az intézménynek.)

Négy nap a Dunántúlon

Augusztus 14-én hajnali 5 órakor harminchatan indultunk útnak autóbusszal a Balaton felé. Az utasok közt nem csak derecskeiek voltak, jöttek velünk Tépéről, sőt még Balmazújvárosról is. Átérve a Dunán, első állomásunk Székesfehérvár volt. A koronázás városában a vár, a templomok szépsége, az órajáték csodálatos figurái, zenejátéka már az első nap élményekkel gazdagított bennünket. Felkerestük a Bory-várat is, aminek romantikus kertje, az épület szépsége, kincsei magával ragadtak mindenkit.

Balatonfűzfőn volt a szállásunk, a Nexus szállóban. Itt töltöttünk három éjszakát. Második nap Veszprémbe látogattunk. Itt is a vár és környéke tartogatta számunkra a látványt, a szépségeket, az Érseki palota, a Gizelle múzeum és kápolna, a Székesegyház, a kilátó, a Viadukt. Alföldi ember számára a Dunántúli-középhegység látványa maradandó emlék marad.

Ebéd után Herendre mentünk. A világhírű herendei porcelántárgyak gyártását, annak minden munkafolyamatát élőben kísérhettük nyomon. A múzeumban kiállított kész tárgyakat is megnéztük, s láthattuk, egyik-másik alkotás értéke a több százezer forintot is meghaladja.

A csodák után Zircre látogattunk. A könyvtár eredetei szépsége, fafaragásai, értékes egyházi gyűjteménye

Egy csoportkép pihenésképpen

– ami több mint 65 ezer kötet – ámulatba ejtett mindenkit. A könyvtár megtekintése után a Zirci Apátságba tértünk be. A templomban a szobrok, a templomi berendezések mind fából készültek, és 24 karátos aranyozásúak. Felbecsülhetetlenül értékes kincsek sokaságában gyönyörködhattunk. Zirci kirándulásunkat a híres Arborétum megtekintésével fejeztük be. A különféle nyövények sokasága, a tó felüldített bennünket.

A harmadik nap a balatonfüredi hajóállomáson kötöttünk ki. Innen sétahajóztunk át Tihanyba. A meredek kaptatón mindenki felsétált, hogy megtekintsük az apátságot kívül-belül. A látottak, fentről a Balaton kék vize, a táj, feledteték a megtett utat, lefelé már könnyebb volt. Visszahajóztunk

Balatonfüredre, ahol végre belecso-banhattunk a frissítő habokba. A fáradtságot így könnyebb volt elviselni, mindenki jól érezte magát. Volt, aki életében először lubickolt a Balaton vizében.

A negyedik napon hazafelé indultunk, de Várpalotán megálltunk. Rövid sétát tettünk a városban, megnéztük a híresebb látnivalókat, aztán irány Agárd, a megye egyetlen melegvizet termálfürdője. Itt aztán a négy nap fáradalmait igazán ki lehetett pihenni. A gyógyvizet medencék felüdülést, pihenést, és reméljük, gyógyulást hoztak mindenki számára. Kellemes és szép környezetben töltöttük a napot. Délután négy órakor aztán irány Derecske, ahol vártak a hétköznapiak...

Farkas Sándorné túracsoport-vezető

„Hiszek a labdarúgás közösségkovácsoló erejében...”

A derecskei labdarúgás egyik ismert alakjával, Lénárt Gáborral beszélgetek, akit ezúttal edzői oldaláról ismerhetünk meg. Ugyanis ő a felnőtt csapat edzője a tavalyi idény utolsó három mérkőzése óta. Az edzői feladatok ellátása, amire vállalkozott, nem egyszerű – mondja, amikor eddigi tapasztalatairól kérdezem.

A 2006/2007-es idény utolsó három mérkőzéséig játékosként volt jelen a csapatban, azóta pedig a vezetőség felkérésének eleget téve vállalta el az edzői munkát.

– Örömmel vállaltam, megtiszteltetés számomra ez a felkérés. A felnőtt csapatot és az egyesületi vezetőséget is olyan jó szellemű társaságnak tartom, akikkel érdemes együtt dolgozni, és közösen küzdeni a sikerért. Amikor vállalkoztam erre a feladatra, úgy éreztem, hogy a csapaton belüli motiváció és a csapattagok hozzáállása a játékhoz garantálja számomra a jövőbeli eredményes szereplést. A siker elérésének lehetőségét láttam ebben a csapatban, s ez a megérzésem beigazolódt, ami-

kor az elképzeléseim szerint szerepelt a gárda a tavaszi forduló utolsó három bajnoki mérkőzésén. A csapattal sikerült teljesen egy hullámhosszra kerülnünk, ami abban mutatkozik meg, hogy mindannyian közös célért küzdünk, és ez nem más, mint hogy jó közösséget, stabil, megyei szinten első osztályú csapatot alkossunk. Ebben a munkában segítségemre van testvérem, Lénárt József, akivel rendszeresen megvitatjuk azokat a felmerülő szakmai kérdéseket, elképzeléseinket, amelyek pozitívan hatnak edzői munkámra.

Érdeklődésemre, miszerint mennyire látja másnak a csapat munkáját most és egykor játékos korában, elmondja: abban a szerencsés helyzetben van, hogy játékosársait ismeri, ám ez új szerepkör, amely nemcsak a csapattagokat, de magát a játékot is új nézőpontba helyezi.

Megkérem, beszéljen a csapat eredményeiről is.

– Az említett utolsó három mérkőzés a tavaszi fordulón jelentős eredményt hozott, hisz veretlen maradt a csapatunk. Majd megkezdtük a

2007-es őszi fordulóra a felkészülést, ami szintén eredményes volt. A játékosállomány megmaradt – senki sem távozott a csapattól. A helyi fiatal játékosok mellett természetesen jelen vannak a régi, rutinos csapattagok is. A játékosok mindannyian nagyon fogékonyak az újra, és sikerorientáltak. Egy játékost név szerint is szeretnék megemlíteni, ő Csehi Zoltán, aki NB I-es játékos múlttal rendelkezik, így tapasztalataival nagyban hozzájárul a csapat eredményes szerepléséhez.

Mi jellemezte a bajnokságra való felkészülést, természetesen fel a következő kérdést Gábornak.

– A felkészülés szakaszában, az edzőmérkőzéseken már megmutatkozott, hogy a csapat egységesebb lett, ezt az eredményesség is tükrözte. Az első hajdúsámszoni bajnoki mérkőzés ugyanis 4:0-as győzelemmel zárult. Ez a szép eredmény akkora lökést adott a csapattal, hogy a második bajnoki mérkőzésen, Ebesen is sikert arattunk – 3:1-re győztünk. Remélem, ez a sikeresorozat tovább folytatódik, végigkísér minket a bajnokságban.

Nagy Marianna

ANYAKÖNYVI HÍREK

■ SZÜLETÉS:

2007. július 15.

Szilágyi Orsolya

Szilágyi Zoltán – Rácsai Beáta
július 26.

Kiss Eszter Csilla

Kiss Imre – Spolár Edit

július 29.

Tóth Janka

Tóth Imre – Dombi Gyöngyi

augusztus 18.

Kovács Kornélia Korinna

Kovács Kálmán – Kovács Judit

■ HÁZASSÁGKÖTÉS:

2007. július 28.

Katonka Judit Klára – Orbán Sándor
augusztus 4.

Dr. Tóth Evelin – László Zsolt

augusztus 10.

Sáreczki Enikő – Papp Sándor

augusztus 11.

Dankó Juszina Panna

– Lénárt Szabolcs

augusztus 11.

Mandics Melinda – Oláh József

augusztus 18.

Arany Ágnes – Békési Imre

augusztus 25.

Keserő Ildikó – Varró Attila

■ 50 ÉVES HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓJUKAT ÜNNEPELTÉK:

2007. július 27.

Szöllősi Gyula – Kerecsenyi

Erzsébet

augusztus 17.

Lovász Ferenc – Borbély Vilma

■ HALÁLESETEK:

2007. augusztus 4.

Szöllősi Imre

volt Derecske, Bajcsy-Zs. u. 63. (65)
augusztus 5.

Kovács Istvánné

(sz.: Mészáros Julianna)

volt Derecske, Homok u. 15. (79)

augusztus 5.

Balogh János

volt Derecske, Köztársaság út 144. (78)
augusztus 7.

Széplaki Lajosné

(sz.: Szatmári Julianna Erzsébet)

volt Derecske, Baththyány u. 14. (86)

augusztus 8.

Iklódi Lajos

volt Derecske, Szőlő u. 2. (79)

augusztus 8.

Sándor József

volt Derecske, Damjanich u. 2. (76)

augusztus 10.

Sipos Lajos

volt Derecske, Damjanich u. 32. (54)

augusztus 11.

Fábián Áronné

(sz.: Virág Katalin)

volt Derecske, Bem u. 37. (53)

Ifjú művészek

A bolondos évszázót követően komoly kihívás várta a négy éve végzett növendékeket, akik a Kodály Zoltán Szakiskolában érettségiztek. Közülük hárman (Csekő Norbert, Kiss Ágota, Nagy Dávid) felvételiztek felsőfokú művészeti intézménybe.

Kiss Ágota első helyen a Liszt Ferenc Zeneakadémiára, másodikként a Pécsi egyetem művészeti karára jelentkezett. Pécsen az első helyen vették fel. A Zeneakadémián 35 jelentkezőből 7 fő futhatott be, ő a negyedik helyen végzett. Ez alapján művészeti pályafutását a budapesti egyetemen folytatja. Tanára Gyöngyössy Zoltán fuvalomvész lesz. Felkészítő tanára a Bartók Béla Konzervatóriumban Romos Zsolt volt. Nagy Dávid felkészítő tanára a középiskolában Kubinyi Edit volt. DVD-n küldték el a felvételi anyagát és a bizonyítványai fordítását az USA-ba, a Bard College Conservatory of Music-ra, amelynek Double Degree programjára fel is vették, teljes körű ösztöndíjjal (évi 48000 \$). Az egyetem öt éves. Leendő tanára Marc Goldberg fagottművész, a New York Wind Quartett tagja. Csekő Norbert a

Kiss Ágota a Zeneakadémián, Nagy Dávid New Yorkban folytatja

Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karára felvételizett sikeresen Törökné Tóth Márta tanárnő segítségével. Ő mint debreceni diák viheti jó hírért alma materének, a derecskei Művészeti Iskolának. Budapest, New York, Debrecen. Világok nyíltak meg tehetséges

derecskei fiatalok előtt. Reméljük, hogy néhány év múlva hazajönnek, és itthon mutatják be messze földön szerzett tudásukat. Erőt, kitartást, egészséget és sikert kívánunk az előttük álló feladatokhoz!

Zsákai Ildikó

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik szeretett halottunk, SZÖLLŐSI IMRE temetésén részt vettek, sírjára virágot, koszorút helyeztek, mély fájdalomunkban osztoztak

A szerető család

Felhívás!

A derecskei Városi Könyvtár a Népmese Napja alkalmából „VÁROSI MESEMONDÓ” címmel mesemondó versenyt hirdet.

0-99 éves korig várjuk azokat a meseszerető gyerekeket, felnőtteket, szülőket, nagyszülőket, akik a Népmese Napján szívesen elmondanának egy magyar népmesét. A verseny időpontja: 2007. szeptember 29., szombat, 14 óra. Helyszín: Városi Könyvtár, Derecske.

Jelentkezni 2007. szeptember 22-ig személyesen a Városi Könyvtárban lehet, vagy a 410-061-es telefonon.

Pótbeiratkozás a Művészeti Iskolában

Szeptember 3-4-5-6-án mindennap 14 órától 17 óra 30-ig pótbeiratkozás lesz a Sárga épületben. Hangszeres, tánc és festészet tanszakokra várjuk a jelentkezéseket.

Derecskei Hírek

Derecske havonta megjelenő városi lapja.

Felölös szerkesztő: Gurbán György.

A szerkesztőség címe:

Derecske, Köztársaság út 87.

Telefon: 06 (54) 410-078.

Felölös kiadó: Derecske város önkormányzata.

Derecske, Köztársaság út 87.

ISSN 1215-4229

Opel KLASSZ Autóház Opel Olympia Autóház

4031 Debrecen, Balmazújvárosi u. 6/a
Tel: 52/417-000 Fax: 52/523-910
E-mail: értékesites@opelklassz.hu

4002 Debrecen, Mikepércsi u. 79
Tel: 52/525-777 Fax: 52/525-778
E-mail: értékesites@opelolympia.hu

Klasszikus név, klasszikus stílus.

Ezt, a már sokat bizonyított és méltán népszerű modellt, most valóban kedvező áron, a piac egyik legjobb ár-érték arányával tudja megvásárolni.

Astra Classic II már 2.399.000,-Ft-tól!

Felszereltség: ABS, vezető és utas oldali légszák, szervókormány, háromfunkciós kijelző 15" keréktárcsák, immobiliser, stb.

Astra Classic II Optima már 2.699.000,-Ft-tól!

Felszereltség: ABS, légkondicionáló berendezés, vezető és utas oldali légszák, szervókormány, központi zár, elektromos ablakemelők, szervókormány, CD rádió, bőrkormány, rádió kormányról vezérelve, Ködlámpa, állítható kormány és ülés magasság.

Élvezze az újfajta vezetési élményt.

Ha Ön egy egyedül megjelölésű, markáns vonalvezetésű, tökéletesen használható gépkocsit kíván az új Opel Astra H lehet az Ön partnere

Astra H Essentia 1.4 16V már 3.349.000,-Ft-tól!

Felszereltség: ABS, légkondicionáló, vezető – utas-oldali – légszák, központi zár, Elektromos ablakemelők, szervókormány, CD rádió, bőrkormány, rádió kormányról vezérelve, Ködlámpa, állítható kormány és ülés magasság.

Érdeklődjön: OPEL Olympia és OPEL KLASSZ autóházainkban.

Mozgáskorlátozott utalványt beszámítunk!

Amennyiben ajánlatunk elnyerte tetszését a lehetőségekkel és feltételekkel kapcsolatban kérem a fenti elérhetőségünk valamelyikén keresse értékesítő kollégáinkat.

